

ning eller begå ny kriminalitet, eller hvis betingelserne i § 762, stk. 2, om retshåndhævelsesarest er opfyldt.

Længden af varetægtsfængsling afhænger bl.a. af proportionalitetsafvejningen efter § 762, stk. 3. Det antages i den forbindelse, at varetægtsperioden ikke bør overstige varigheden af den forventede frihedsstraf med fradrag af normal prøveløsladelse, jf. U 1970.746 H.

Om den konkrete sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, henvises til udtalelsen fra Politidirektøren i København.«

Politidirektøren i København har bl.a. oplyst følgende:

»Afgørelsen af, om betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt, træffes af retten på begæring af politiet, jf. retsplejelovens § 764, stk. 1.

Sager, hvor der sker varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, vil som følge af det skærpede mistankegrundlag i sagens natur ofte være fuldt opklaret, ligesom udgangspunktet i disse sager er, at den pågældende forbliver varetægtsfængslet indtil dom, medmindre varetægtsfængslingen derved kommer til at stå i misforhold til den forventede straf, jf. stk. 3.

I den konkrete sag har Østre Landsret to gange vurderet, at der var særligt bestyrket mistanke om, at de pågældende har overtrådt straffelovens § 119, samt at overtrædelsen vil kunne ventes at medføre en ubetinget fængselsstraf på ikke under 60 dage. Idet Østre Landsret endvidere i forbindelse hermed har skønnet, at hensynet til retshåndhævelsen kræver, at de pågældende ikke er på fri fod, blev de på det grundlag varetægtsfængslet.

Som følge af sagens helt særegne karakter foreligger der ikke sammenlignelige sager i Københavns Politi.«

Ad spm. nr. S 3169

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Line Barfod stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 9896, lød således:

Til justitsministeren (6/5 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor ofte det er sket inden for det sidste halve år, at varetægtsfængslede er blevet anbragt i isolation på grund af pladsmangel i fængsler og arresthuse, og hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at der sker ulovligheder?«

Supplerende svar (6/6 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

På baggrund af en høring af samtlige fængsler og arresthuse, jf. mit foreløbige svar af 15. maj 2003, har Direktoratet for Kriminalforsorgen nu oplyst, at der hverken i statsfængslerne eller i arresthusene har været tale om anbringelse af ikke-isolerede varetægtsarrestanter under samme regime som varetægtsarrestanter, der er isolerede efter rettens bestemmelse.

De færreste af landets arresthuse er af en størrelse, som muliggør en fysisk bygningsadskillelse mellem varetægtsarrestanter, der sidder i isolation efter rettens bestemmelse, og de øvrige kategorier af indsatte (bl.a. ikke-isolerede varetægtsarrestanter og afsonere). Dette betyder, at de forskellige kategorier af indsatte kan være placeret i celler ved siden af hinanden, men uden at der derved sker en sammenblanding af de regimer, hvorunder de indsatte i øvrigt befinder sig.

I enkelte af de institutioner, der har egentlige afdelinger for isolationsanbragte m.v., har man som følge af den anstrengte pladssituation i 2003 i visse tilfælde været nødsaget til at anbringe ikke-isolerede varetægtsarrestanter og afsonere på disse afdelinger. Disse indsatte har imidlertid haft mulighed for begrænset fællesskab med andre indsatte (f.eks. i form af cellefællesskab og fælles gårdtur) og har således ikke været undergivet samme regime som varetægtsarrestanter, der er isolerede efter rettens bestemmelse.

Spm. nr. S 3877

Til statsministeren (8/7 03) af:

Line Barfod (EL):

»Er det udtryk for regeringens boligpolitik, når aktive venstremedlemmer opkøber ejendomme,